

РЕШЕНИЕ № 70

гр. Перник, 17 март, 2009 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и шести февруари две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: В.Г.

при секретаря И.И., в присъствието на прокурора Р.С., като разгледа докладваното от съдията Г. адм. дело № 28 по описа за 2009 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба на И.Д. ***, „Р. Д.“ , **** срещу заповед рег. № 6/07.01.2009г. на ВНД Началник на Второ Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник. Със заповедта е отнето разрешение образец 3, № РК0203496 за носене на пистолет „Макаров“, калибър 9х18, № ГМ 393422, издадено на жалбоподателя. Разпоредено е отнемане на огнестрелното оръжие и съхраняване по надлежния ред на иззетото оръжие във Второ Районно управление - Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Основните доводи са, че административният орган не е събрал служебно необходимите доказателства от "*****" ООД, С., работодател на жалбоподателя. Твърди се, че е доказана необходимост от носене на оръжие с оглед задълженията по длъжностната характеристика за събиране, съхранение и предаване на инкасо суми. Правят се възражения за нарушена форма на акта по чл.59, ал. 2, т. 4, поради липса на фактически и правни основания за издаване на заповедта.

Ответникът по жалбата - ВНД Началник на Второ Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, представя писмено становище за неоснователност на жалбата. Подробно мотивира липсата на предпоставки за издаване на разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие както за самоохрана, така и във връзка с работата на жалбоподателя.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че жалбата е допустима, но неоснователна и оспорването следва да бъде отхвърлено. Не е доказана необходимост от носене на оръжие за самоохрана. При необходимост от носене на оръжие за служебни нужди, разрешението следва да бъде поискано от работодателя на жалбоподателя.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя И.Д.Д. с вх. № 7458/11.11.2008г., направено по реда на чл. 44, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите (ППЗКВВООБ) за издаване на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие пистолет "Макаров", калибър 9x18, с № ПЧ 393422. В искането е посочено, че оръжието е за самоохрана, мотивирано е с обстоятелството, че жалбоподателят работи като управител на заведение и работата му е свързана с постоянно носене на големи суми пари в брой. Представено е удостоверение изх.№22/04.11.2008г. на "*****" ООД за това, че жалбоподателят е назначен на трудов договор и е ангажиран по събиране и пренасяне на инкасо суми. Представен е трудов договор от 23.10.2008г., от който е видно, че жалбоподателят е назначен на длъжност управител на кафене. В хода на съдебното производство е представена длъжностна характеристика за длъжността, в която е вписано задължение за носене на отговорност за събирането, съхранението и предаването на инкасо. Представени са фактури и вносна бележка за плащане на различни суми за закупени от "*****" ООД стоки, някой от които са получени от жалбоподателя, а други от В.Д и Б.Р. Също така са представени отчети от фискална памет за оборота на "****" ООД за обект кафе "***" в гр. П. за месеците юли, август, септември и октомври 2008г.

Представено е разрешение с рег. № 31 за носене и съхраняване на същото оръжие серия РК № 0203496, презаверено със срок до 29.12.2008г. С изтичането на срока правното действие на разрешението е прекратено и правото на адресата на акта е погасено.

Новото разрешение се издава в самостоятелно производство, след установяване наличието на законовите предпоставки за това. Разпоредбата на чл.16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ регламентира, че разрешения за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия, взривни вещества и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат в случаите на недоказана или отпаднала необходимост. Обосноваването на необходимост от носеното и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на необходимост.

В разглежданата хипотеза искането на жалбоподателя, направено по реда на чл. 44, ал. 1 от ППЗКВВООБ не обосновава необходимост от издаването на такова разрешение. Носенето на оръжие за самоохрана и с цел охрана при осъществяване на трудова дейност са с различни основания. В случая няма доказателства за нужда от носене на оръжие за самоохрана поради наличие на опасност с източник битието на заявителя. За служебни нужди се допуска даване на разрешение, но то е по искане на юридическото лице и следва да е за нуждите на търговското дружество, съгласно чл. 14, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗКВВООБ. Евентуалната нужда може да е на работодателя на жалбоподателя, което се потвърждава от факта, че не само жалбоподателя, а и

други служители на дружеството са извършвали плащания в брой по фактурите. Конкретно такава нужда не е доказана. Такива плащания могат да се извършват и по банков път, което ще ограничи пренасянето на парични суми в брой. Размерите на дневните обороти по детайлните отчети от касовия апарат за кафене "****" в П. не предполагат издаване на разрешение за носене на оръжие на управителя на кафенето. Освен това съпровождането на парични и ценни пратки е охранителна дейност, която подлежи на лицензиране по Закона за частната охранителна дейност и при необходимост търговското дружество може да осигури охраната на пренасянето на дневния оборот от обектите си по този ред.

Заявителят не е доказал необходимост от носене на оръжие за граждански цели, работата му като управител на кафене също не е основание да му се разреши носене на оръжие за самоотбрана.

По подаденото искане с вх. № 7458/11.11.2008г. административният орган е провел производство, направил е проверка и анализ на представените доказателства и е стигнал до обоснования извод, че необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана. Тълкуването на текста на заповедта и действията на административния орган налагат извода, че е направен отказ за издаване на разрешение. Наистина диспозитивът на заповедта, с който се разпорежда отнемане на издаденото разрешение е неточен, предвид факта, че срокът му е изтекъл на 29.12.2008г., но волята на административния орган е ясна. Органът се е произнесъл с отказ, такива са фактическите и правни основания в мотивите на заповедта.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Представено е удостоверение № 2175 от 20.01.2009г. на Началник "Човешки ресурси" при ОДМВР - Перник, от което е видно, че Г.Н.Б. е временно назначен на длъжността Началник на Второ РУ-Перник към ОДМВР - Перник от 21.02.2008г.

Не са налице основанията за отмяна на административния акт по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на И.Д. ***, „Р. Д.“, **** срещу заповед рег. № 6/07.01.2009г. на ВНД Началник на Второ Районно управление при Областна дирекция на МВР гр. Перник.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: